

קול החינוך

יו"ל ע"י 'ועד הורים'
למסירת מידע
ומשלוח מסמכים
טלפקס: 03-691-5752
דוא"ל: kol581562@gmail.com

אל תגעו במשיחי

ניצול ה"מצב הבטחוני" להחדרת אלמנטים שליליים ופרוצים בבתי הת"ת

ברשותינו תמונה נוספת (שכמובן לא נוכל לפרסמה) של חיילת מדגימה לילדים כמו החייל, וכן תמונה נוספת שעומדת עם ידיה על הראש ומסביבה הרבה ילדים שאף הם שמים ידיהם על ראשם (נראה שהם מכיתה ג' וד'). כמו"כ התקבלה עדות נוספת שהיא ביקרה בכל הכיתות עד הכיתה הגבוהה שם כיתה ה.

לדאבון לב התופעה הולכת ומתפשטת, כאשר מפעם לפעם אנחנו מתוודעים לעוד ועוד ביקורים, של אלמנטים פסולים אלו, כאשר בת"ת בטבריה הגיע חייל "חרדי" להרצות על "סכנת הנפצים", בקרית ספר הגיע שוטר חילוני להרצות כנ"ל, בנוה יעקב הגיע שוטר "חרדי" להרצות כנ"ל, בהדלקת ל"ג בעומר בקרית ספר כובד מפקד המשטרה להדליק את ההדלקה לכבוד הרשב"י לעיני המוני הילדים, שלא לדבר על ימי קהילה ומשטרה שהתקיימו בעבר בקר", ברמת שלמה, באלעד, נתיבות ועוד, וכעת הגענו לשלב חדש שמנהלי תתי"ם מכניסים את הכיעור והפריצות לתוך הת"ת, ולא חלי ולא מרגיש מה בכלל הבעיה בכך.

במצב זה מי יודע לאן תגיע ההתדרדרות, ובפני מה נעמוד בעתיד. הורים יקרים, ראו את אשר לפניכם, ואל תתנו שיקררו את צאצאיכם, מול מחזות שתמיד היו מוקצה מחמת מיאוס.

לפני מספר שבועות כאשר רוחות מלחמה החלו לנשב בדרום, ניצלו זאת "פיקוד העורף" על מנת להגיע לתלמודי התורה ובתי הספר בית יעקב שבגבעת זאב, שכונת אגן האיילות, ולחנך את הילדים והילדות כיצד להתגונן בשעת חירום.

בת"ת 'דרכי יושר' בשכונה, הגיעו חייל וחילת שהדריכו את ילדי החיידר "לרגל המצב הבטחוני". והדגימו בפני הילדים כיצד לפעול במקרה של התקפת טילים.

בתמונות שהתפרסמו הם נראים מדגימים ביחד עם הילדים הרכים בחצר הת"ת (ראה תמונה), כיצד צריך לשכב על הקרקע בעת אזעקה. בתמונה נוספת נראה החייל מרצה בפני הילדים כשלצידו אחד מצוות ההנהלה, כשהילדים שותים בצמא את דבריו.

אחד ההורים סיפר שבנו אמר לו כשחזר מהחיידר: "חשבת שכל הגויים רעים, עכשיו אני רואה שיש גויים טובים".

נורא ואיום שכבר הגענו למצב שכלל לא מרגישים את המחט הדוקר בבשר החי. הרי פגישות "תמימות" אלו זורעים זרעי ארס נוראיים בלב הילדים הרכים, שכבר מקטנותן מעריצים דמויות שליליות, ומה יעשה הבן כשיגדל ולא יחטא.

ההוראות הכפרניות של משרד החינוך במעונות (גילאי 2-3)

גזרו על ה'תפילה'!

לכבוד "קול החינוך" שלו' וברכה.

אמנם בשנים האחרונות כבר הציבור נחשף לסיפורים מסמרי שער של התערבויות מטעם משרד החינוך בכל הקדוש והיקר לנו בחינוך צאצאינו, אבל דומני שהסיפור הבא יעורר פלצות לכל אשר חרד לגורל צאצאיו.

יש לציין, שאת הסיפור שמעתי מאמא לילד במעון שהביעה את דאגתה בפניי, עד היכן מגיעים הדברים.

הסיפור אירע במעון באחת הערים החרדיות, אמנם לא בב"ב או בירושלים, אבל בהחלט לא מדובר ב"פרברים", וההורים הינם יראים ושלמים המגלים אכפתיות גדולה לכל דבר שבקדושה.

בתחילת שנת הלימודים נערכה אסיפת הורים וכידוע שבמעון נמצאים תינוקות מגיל כמה חודשים ועד השנתון של גיל שלוש. האסיפה נועדה לערוך הכירות בין ההורים לצוות המעון וכן להעביר את כללי המעון: סדר היום וכו'. בין הדברים סיפרו המטפלות שלצוות המעון נערכה אסיפת תדרוך לקראת שנת הלימודים החדשה, ומנהלת המעון אמרה להם שהיא קיבלה הנחיה חדשה מטעם משרד התמ"ת שתחתיו פועלים המעונות, שלא להתפלל עם הילדים במעון כלל, בנימוק ש"איך אפשר להרגיל ילדים לומר דברים שאינם מבינים, ומי ערב לנו שכשיגדל הילד, ירצה שאלו המילים יהיו המילים ששגורות בפיו, והרי בגיל זה אין לילד אפשרות ל'בחירה חופשית' אם מעוניין בזה או לא" עפ"ל.

[מיותר לציין את הגיחוך שבטענה זו וכי את השטויות שהם שמלעיטים בהם את ילדיהם הם בטוחים שהם כן ירצו כשיגדלו].

לדברי הגננות, לאחר התקוממות רבה מצדן, הסכימה המנהלת שלעת עתה ימשיכו להתפלל עם הילדים, והן הוסיפו שבאם לא תהיה התקוממות מצד ההורים, הם לא יוכלו לעמוד בלחצים במידה ודרישה זו תעלה פעם נוספת מטעם ההנהלה.

הדברים מדברים בעד עצמם! לא יאומן לאן הגענו.

הס מלהזכיר 'פרשת השבוע'!

לכבוד המערכת הנכבדה.

סיפרה אשה שעובדת במעון... בעיר מודיעין עילית, לאמא שבתה נמצאת באותו מעון. היא אחראית על אחת הכיתות הגבוהות במעון (גילאי 2-3).

היה זה ביום ב' פר' וירא, הגיעה מפקחת שנטפלה אליה (המנהלת הסבירה לה לאחר מכן שבגלל שהיא נראית הכי צנועה, לכן המפקחת נטפלה דווקא אליה...), המפקחת ישבה ו'שמרה'... עליה במשך שעות רבות, עד כדי כך שהיא חזרה לביתה עם כאבי ראש, מותשת לחלוטין.

ומה היה הנושא? ביקורת קשה ביותר 'על כך שהיא מעבירה את הריכוז בקשר לפרשת השבוע, והיום זה דבר שלא עובד יותר' (רק בציבורים הקיצוניים מאד - הדגישה - שומרים על פרשת שבוע).

יש להעביר רק את הנושאים, ללא קשר לפרשת השבוע. יש לקחת נושא של אור וחושך, סדר יום, נקיון והגינה וכו', ללא כל קשר לפרשת השבוע.

המנהלת גב'... ניגשה אליה והרגיעה אותה שאין צורך להישמע לכל ההוראות, ורק בגלל שהיא ראתה את צניעותך המיוחדת היא נטפלה אליך.

בפועל... בניגוד לשבועות הקודמים שדף הקשר היה בנושאי פרשת השבוע, וכך גם בכותרת הוזכר שם הפרשה, בשבוע זה נמחקה פרשת השבוע ולא נזכרה כלל בדף הקשר, ותחת זאת נלמדו נושאים של צחצוח שיניים, אמבטיה וכדו'...

לאחר מכן הסבירה הגננת לאמא, שזה לא קשור להוראה מגבוה, אלא שהיא לקחה את הדברים ממה שהיה בשנה שעברה... אבל בחדא מחתא היא מספרת שאכן הגיעה ההוראה מאותה מנהלת (שאמרה שאין צורך להישמע לכל ההוראות...), לא לספר פרשת שבוע ורק ללמד לפי "נושאים".

אך הגננת הוסיפה שהיא תמשיך ללמד לילדים את הפרשה (במחירת, דוגמת אנוסי ספרד!), אלא שבדפי הקשר היא תשמיט את פרשת השבוע...

בכבוד רב

השם והכתובת שמורים במערכת

עדות נוספת ממחנכת ותיקה ב"בית יעקב"

אודות המהפך המתחולל בחינוך העצמאי

(הכותרות בתוך הדברים הוכנסו ע"י המערכת)

שינויים לאט לאט, אבל למרות שהיו כפופים ליתכנית הליבה' היו בזה רמות שונות. אבל בשנים האחרונות התחילו להתערב מאוד ולשנות את הכול!

בעבר היו הרבה פחות לימודי חול ממה שיש היום, פחות אנגלית, פחות דקדוק, וכן כל המקצועות, אבל היום כל הזמן רק מוסיפים עוד ועוד לימודים. וגם מכניסים נושאים חדשים, כמו כישורי חיים (מה זה?!...), ועוד ועוד. המורות של הכיתות הנמוכות מתלוננות שיש בקושי מקצועות קודש וכמעט הכול לימודי חול!

למשל, משרד החינוך מכתוב שחייבים 2 שיעורי טבע בשבוע. אם לא מלמדים את זה, המפקחת באה ושואלת מדוע ביומן לא מופיעים השיעורים האלו?!... צריך לכתוב ביומן מדויק את כל מה שמלמדים, והם בודקים את הכול, קריאה, חשבון, וכו', הכול! יש לי חברה שהיא מחנכת בכיתה א', לקחו לה את שיעורי טבע שהיא היתה מלמדת את זה בנושאים של אידישקייט, ונתנו את זה למורה אחרת ללמד על הגשם ועל החורף, וקראו לזה מחברת "ימות הגשמים". ועדיין, הילדות למדו חצי שנה טבע, וחצי שנה נשאר נושא "שבת". ואז הם נתנו הוראה לא ללמד יותר על "שבת", אלא עשו מחברת סתיו, אביב, חורף!

זה ממש שגעון! אם יש פרפרים באויר צריך לזה מחברת?! לכובז שיעור שלם על השטויות האלו במקום נושא "שבת"? וכמה ערך יש לזה כשמלמדים את התלמידות על מלאכי השרת שבאים, על 'שלום עליכם', על הזמירות, על הקדושה של היום, על מעשה בראשית, על שמירת שבת, על ל"ט מלאכות והכול.

בבת אחת כדי שלא יוכלו להזיז יומנים מכתה לכיתה...

הדרך הסלולה (שהיתה ואיננה)

כבר שכחו לגמרי איך צריך להיראות החינוך של "בית יעקב". בתקופה הקודמת, עוד בתקופה של מרן הרב אברמסקי זצ"ל, ה'גדולים' בעצמם היו יושבים ודנים על החינוך של "בית יעקב", וגם אח"כ בתקופה של מרן הרב שך, שהיה מגיע קבוע לירושלים לדיונים של הנהלת החינוך העצמאי, והיו דנים תמיד איך לרומם את החינוך.

היה למשל נושא שהם דנו כמה צריך להספיק כל שנה. שנה אחת לימדו על נושא של 'תפילה', עבדו על מסיבות סידור וכדומה, בשנה אחרת ייקרו את הענין של 'ברכות', בשנה אחרת את הנושא של 'שבת', וכן הלאה. הם ישבו ודנו על כל דבר. פעם היה למשל נושא איזה דינים ילמדו בכתה ו' מעבר להלכות היומיומיות (כמו יעלה ויבוא וכדו') האם ללמד גם נושאים כמו השבת אבידה וכיוצ"ב, והם קבעו בזה.

למעשה הם קבעו את מערכת הלימודים שהיתה כל השנים, הם קבעו את המערך הותיק של הלימודי קודש שבכל שנות בית הספר התלמידות תעבורנה על רוב ההלכות, ועל כל החומש, ואח"כ על חלקים מהחומש ביסודיות. הכל היה מסודר וממוסד בתוכנית לימודים מסודרת ומתוגברת בצורה לא רגילה. אבל לדאבון לב, כל זה כבר מזמן לא קיים. היום המצב עלוב וחמור ביותר.

שינויים והתערבויות חמורות בשנים

האחרונות

בתחילת "תוכנית הליבה" התחילו

הורדת לימודי קודש לפני החגים

בתחילת השנה הודיעו לנו שתהיה ביקורת, וכל מורה תצטרך לכתוב "יומן מערכים" ואסור לחרוג בשום פנים ואופן ממערך השיעורים. זאת אומרת: ששיעורי אלקטרוניקה, מלאכה, ציור, וכיוצ"ב, חייבים להתקיים במלואם בדיוק כמו שכתוב במערך השיעורים.

מה שנהוג בחינוך העצמאי עוד מזמן הרבנית רוטברג ע"ה, שבערבי חגים הופכים כמעט את כל שיעורי חול לקודש. כגון: המורה לחשבון מלמדת על סדר עבודת כהן גדול, המורה למלאכה על קישוטי סוכה, המורה לאנגלית על ביאורי תפילה וכו', כדי שהבנות תגענה לימים הנוראים ולסוכות מלאות וספוגות בחומר הרוחני. ובפרט בשנים שהלימודים בחודש אלול התחילו מאוחר והיו רק מעט ימים להתכונן לימים הנוראים. וכן בערב פסח שלא היה מספיק זמן ללמד את נושאי החג, אמונה וכו', חילקנו את לימודי הקודש בין כל המורות גם אלו של הלימודי חול כדי שיגיעו מוכנות. למרות שעדיין למדנו לימודי חול, אבל הרבה פחות מהשגרה. כי אחרת, למה יש בכלל בית ספר?!

וכעת ההוראה היא: לא לזוז מהמערכת! בעבר, בערבי חגים, המחנכת יכלה לומר למורה לדקדוק "אני לא מספיקה, קחי ותלמדי איתם את היחידה הזו בלימודי קודש", היתה אוריה טבעית של אחריות לאידישקייט של התלמידות, ועכשיו זה נגמר!

הודיעו שיש מפקחות [בקריאות], שיבואו לביקורות פתע ויבדקו כמה כפופים למערכת החדשה. אמרו שהם באות בבת אחת שמונה מפקחות בתחילת הבוקר, ונכנסות להרבה כיתות

משרד החינוך רוצה לשלוט על כל התכנים של הטיולים והמסיבות, כמו שהם עושים בספרי הלימוד שהם מסבסדים כמו "משאלות" ועוד. הרעיון הוא שהם הם השולטים.

למשל בשנה שעברה בערב פסח (שגם ככה לא היה לנו מספיק ימים ושעות ללימודי קודש הנוגעים לחג), התעקשו במשרד החינוך להוציא אותנו לטיול חינוכי ב'חירייה' יש שם מפעלי מיחזור ותוכניות על מיחזור ואיכות הסביבה, המנהלת ניסתה לשנות את ההחלטה ולא הצליחה. לבסוף הישועה באה משמים שהיה יום גשום והתוכנית ירדה מעל הפרק. אבל זה המטרה שלהם להכניס תכנים ומושגים דרך הטיולים והמסיבות.

עקירת האמונה

לאחרונה נודע לי סיפור מזעזע. יש מורה בבית ספר של החינוך העצמאי באחד המקומות, שהמפקחת באה אליה בדרישה שתלמד ממש כפירה ודברים מזעזעים בשיעור טבע. אח"כ הם באו עם הוראות על "הבנת הנקרא" וגם ע"ז היה לה ביקורת.

בעקבות זאת הודיעו לה שיבטלו לה את רשיון ההוראה, שזה אומר שהם יכולים לפטר אותה, ובלי פיצויים ופנסיה, כי במקרה כזה ההגדרה היא – "שלילה!" כי היא מתנגדת למה שדורשים ממנה.

המורה הזו מרגישה שהיא בדרך להיזרק, ולמרות שהיא מסבירה ומנמקת את עמדתה ולמרות שהיא מורה לדוגמא ולתפארת, הם מתנהגים איתה כך, כי היא היחידה שעומדת על האמת ולא מוכנה לשתף פעולה עם הדברים החמורים האלו. יש שם מפקחת מזרחיניקית שאמרה שהיא מבינה אותה יותר מכל החרדיות האחרות, שהיא מבינה שזה נוגד את השקפת החיים שלנו.

(השם והפרטים שמורים במערכת)

וכן הלאה. והנה ילדה מזדעקת: הכל בלמ"ד!... זה הסלנג שהכניסו להם. והמשמעות היא שהילדה כלל לא ממוקדת בתוכן, מה שמצטלצל אצלה זה רק הלמ"ד! ל...רקוד ל...שמוע ל... ל... הן בכלל לא חושבות. זה ביטוי לרדידות, זה כואב מאד וזה בולט שוב ושוב אצל הילדות.

החינוך העצמאי שלח חומר על הנושא "סליחה". איך ללמד על כך. מה זה סליחה, מי פגע, מי נפגע, מה זה פגעת, איך נפגעים. הכול. רק לא על המהות. לא על הסליחה עצמה, על החטא, על החרטה ועל שיפור המעשים. הכל רק על ההבעות החיצוניות.

התוכנית החדשה

בתחילת השנה המצב נהיה הרבה יותר חמור, בגלל כל ההוראות החדשות והביקורות החמורות. אני מכירה מורה שעובדת בבית ספר אחר של החינוך העצמאי, והמורות שמה צרחו איך אפשר עם המערכת החדשה? למשל, תמיד היה כל יום יהדות ודינים, והיום רק פעם אחת בשבוע! לא נספיק בדינים ויהדות כלום!

ישנם בתי ספר שהתחילו ללמד בתחילת היום את הלימודי חול ולא את הלימודי קודש, כמו בממ"ד, והמקצועות קודש הם בסוף היום, שכמובן לפעמים זה נופל, כמו בר"ח, מסיבות, ערבי חג, צומות, וכדו', ואז מפסידים את לימודי הקודש. ומעבר לכך, בסוף היום הרבה יותר קשה לקלוט, וממילא לומדים הרבה פחות.

בעבר המערכת היתה בנויה על לפחות חצי לימודי קודש וחצי לימודי חול, והיום כבר בהרבה בתי ספר המצב הוא שליש לימודי קודש לעומת שני שליש לימודי חול! ובתי ספר שלומדים יותר לימודי חול מקבלים תקציב יותר גדול! יש הוראה חדשה שאסור לקחת כסף על טיולים, וכל הכסף על המסיבות צריך להיות בסכום אחיד בתחילת השנה.

יש להם עניין מיוחד להשמיט את לימודי הקודש מהמערכת, בכל דרך אפשרית. כמו למשל שהם שולחים תוכניות שונות ומשונות דווקא בימים הכי קריטיים ללימודי קודש, כמו ערב חנוכה וכדו', כדי להסיח את הדעת ולהוציא את העיקר. הם מצליחים לדאבוננו כי קל להם להכניס את התוכניות, וכך הם מביאים לכניעה שקטה ללא שום מאבק.

רוחות זרות בחינוך

נקודה נוספת. יש בהרבה בתי ספר חוברת מושקעת של הבנת הנקרא בשם ... (לכיתות ז-ח), יש שם הרבה קריירות באידישקייט. למשל, הנה קטע בנושא חילולי השבת; "אפשר בהידברות ולא צריך לעשות הפגנות". זה פשוט נגד כל ההשקפה והסיפורים הגדולים על מה שתמיד מחו וצעקו על מחללי שבת! חיברה את זה אשה חרדית, והספר כמובן באישור משרד החינוך! שאלתי על כך והיו בהלם. אבל זה ממשיך.

יש מורה שקיבלה סיבסוד גדול ממשרד החינוך ועשתה שידרוג לחוברת טובה שכבר היתה בבתי ספר. ביקשתי ממנה את החוברת הישנה... והיא ענתה לי: מה פתאום, זה לא מקצועי!... אמרתי לה: אתם לא מבינים שיש דברים מאד רגישים שפוגעים בחינוך. והבאתי לה דוגמאות. והיא ענתה לי: "את מגזימה!" אין עם מי לדבר, וחבל.

רואים בחוש איך שבכל החוברות החדשות שמוציאים היום, גם לגילאים הנמוכים, מרגילים את הילדים להתמקד בדברים זרים וצדדיים. נהיה מצב שהראש של הילדות עקום כבר מהגנים. והנה דוגמא מהכיתה שלי: הסברתי לתלמידות על כך שה' נותן לנו כל הזמן מתנות, והמחשתי את זה עם משל. והנה ילדה שואלת: איזה מתנות? ענית: שה' נותן לנו אפשרות לראות, לשמוע, לדבר,

סמינרים חרדיים נוטלים חלק במיזם הנצחה לאומי של משרד החינוך

האמנם מותר למנהלים אלו לנהל מוסד חינוך חרדי?!
בנות ישראל על עתידכן - בכינה!

אחד היסודות האיתנים עליו עומד החינוך החרדי הוא הבידול מכל השפעה זרה. מנהלי מוסדות החינוך ידעו תמיד כי ישנו כלל ברזל בסיסי עליו יש לשמור מכל משמר, שלא לתת לגורמים זרים וחילוניים דריסת רגל בתוך המוסדות.

אך לדאבונו, מה שהיה ברור ומובן מאליו עד לאחרונה, כי חומות בצורות סביב הן צורך אלמנטרי וקיומי של החינוך החרדי, נמוג ומתפוגג. החומות נותצו, המחיצות הוסרו, ושדה החינוך נותר פרוץ לכל רוח הרסנית הנושבת ברחוב. עד שלאחרונה התקבלו ידיעות מדאיגות על שיתוף פעולה של הסמינרים החרדיים עם משרד החינוך בנושא עריכת "אלבומי הנצחה להנצחת זכרם של חללי הצבא."

מדובר בתכנית של משרד החינוך הנערכת זה שנים ארוכות במערכת החינוך החילונית, לפיו תלמידי המוסדות התיכוניים בסיוע סטודנטים מכינים יחדיו אלבומי זיכרון. בשלב ראשון הם נפגשים מספר פעמים עם המשפחות שאיבדו את יקיריהם, לומדים וחוקרים אודות בן המשפחה שנפל חלל, ונוטלים מהם תמונות ופריטים שמשמשים כחומר תיעודי לאלבום הזיכרון.

השלב השני, תקופת פעילות התכנית נמשכת כמעט לאורך כל שנת הלימודים, היא כוללת כמאה שעות עבודה, שמתבצעות במפגשים קבועים של 2-3 תלמידים עם הסטודנטים ופרחי ההוראה הנערכים מדי שבוע במשך כ-5 שעות, לקראת תום שנת הלימודים. עורכים הסטודנטים יחד עם התלמידים את החומרים שהתקבלו, לאלבום או ספר הנצחה. לאחר קבלת אישור של המשפחות, נמסרים האלבומים למשפחות החללים בטקס מיוחד בהשתתפות נציגי משרד החינוך, בני משפחות החללים, התלמידים ובני משפחותיהם.

משרד החינוך מציינ בדפי המידע שהתכנית לשנת הלימודים תשע"ט מטרתה היא: "קידום וטיפוח ערכים הומניסטיים של אהבת

אחים ושותפות גורל".

למותר לציין כי פרויקט מסוג זה הינו הרסני באופן איום, שכל ענינו ומטרתו לקרב את לב התלמידות הצנועות להווי הכפרני הישראלי במסגרת הרפורמות האיומות המתחוללות בציבור החרדי בכלל ובמוסדות החינוך בפרט. כאשר אותם גורמים שלטוניים מבינים היטב שהזדהות התלמידות עם פרויקט רגשי מסוג זה - הוא תועלתי לאין ערוך כדי לקרב את לבם של התלמידות לפתיחות ולהשתלבות בהווי החדש שחדר לציבור החרדי, הן מבחינת ההשתלבות באקדמיה והן מבחינת היציאה לעבודה במקומות שליליים לרוחניותן.

"ארגון נפגעי פעולות איבה" פרסם כדלהלן:

"טקס מרגש להענקת אלבומי הנצחה למשפחות שכולות התקיים השבוע, בתאריך 15.07.2019 בסמינר בית יעקב - שצ'רנסקי, לראשונה התקיים הטקס במוסד תורני. הטקס אשר הפך למסורת של הארגון, נערך לזכר חללי פעולות איבה מהמגזר החרדי.

הטקס נערך במעמד קרוב ל-50 משפחות שכולות, מנכ"ל ארגון נפגעי פעולות איבה, מר רועי כהן, מנהל הסמינר, הר' מנחם שצ'רנסקי, הר' משה חיים שיינפלד, אשר שיכל את בנו אריה יוסף הי"ד בפגיוע טרור,

הזולת, וכן טיפוח קשר ורגש של התלמידים עם החברה ועם המדינה, תכנית ההנצחה הארצית הינה תכנית חינוכית וחברתית המבקשת לתרום לחברה הישראלית ולקדם בקרבה ערכים של נתינה, אהבת אדם, אחריות ומנהיגות".

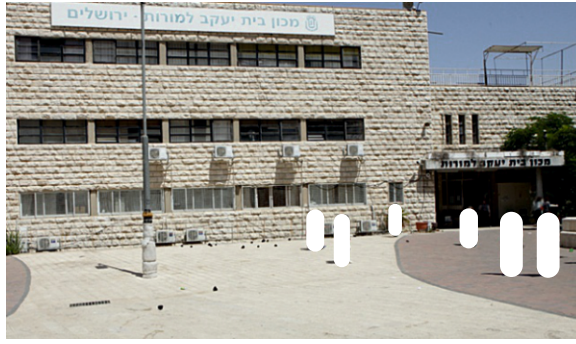
ארגון 'יד לבנים' השותף לתכנית, מציינ אף הוא כי "בתכניות ההנצחה והנחלת המורשת אותן אנו מפעילים סופגים התלמידים ערכים אישיים, חברתיים ותרבותיים, ערכים שבהמשך מניעים לשינוי דפוסי התנהגויות שתורמים לחברה כולה, גורמים לכולנו להיות טובים יותר, ערכיים יותר, סובלניים, מכבדים איש את רעהו ובסופו של דבר מעצבים חברה טובה יותר מוסרית וערכית".

אולם לאחרונה עברה התכנית 'גיר' ומצאה את דרכה גם אל הסמינרים החרדיים. אולם המציאות המרה עולה על כולנה, כשבשבועות האחרונים התברר שבסמינרים חרדיים, נערכו תכניות הכוללות מפגשים עם משפחות שכולות והנצחת יקיריהן באלבומים, בהם השקיעו התלמידות עשרות שעות עבודה. בנוסף, התקיימו טקסים צורמניים בתוככי סמינרים מסוימים, בהם השתתפו לצד התלמידות החרדיות בני משפחות שאינן מן הציבור החרדי במפגש משותף של "אחוות

בסמינר צ'רנסקי נערכה שורת האלבומים למרגלות הקיר המנציח את סמינר בית יעקב הראשון שנוסד בקראקא על ידי מרת שרה שנירר ע"ה. ומה היתה היא אומרת על המיצג שהתחולל בסמינר הנושא את שמה?

כזכור לפני כמה שנים הצטלם גם שר החינוך נפתלי בנט וראשי המחוז החרדי יחד עם הנהלת הסמינר, בשילוב קבלת פנים מכובדת ונלהבת מצד התלמידות. שר החינוך עמד במהלך ביקורו ושוחח עם קבוצה של עשרות תלמידות שיחה ממושכת וידידותית, למרבה הבושה והכלימה.

יש להוסיף לכך את העובדה כי רק לאחרונה התקבלה שם בכבוד מלכים, ח"כית הזוכה לתואר האבסורדי "הח"כית החרדית הראשונה" (במפלגה חילונית), המוצגת בגאווה כבוגרת הסמינר. מעשה שזכה לגינויים נמרצים מכל עבר. וכעת מתברר כי השבר החינוכי הוא גדול ועמוק עוד יותר, בנתינת הבמה לפרויקטים וטקסים לאומניים שנוגדים בכל מהותם את רוח בית יעקב, וכדי ביזיון וקצף.

מלא התודות לאנשי המכון, אנשי חינוך אשר סללו את הדרך בחברה החרדית בישראל

בשקופיות הבאות, תמונות מאירוע הסיום המרגש אשר התקיים בשנה שעברה במכון בית יעקב

עמוד 8 בחוברת "תכנית ההנצחה הארצית בסמינרים החרדים"

נפשי עמוק והזדהות אישית עם החייל ומשפחתו.

במצגת מטעם משרד החינוך שכותרתה "תכנית ההנצחה הארצית בסמינרים החרדים. לשנת הלימודים תשע"ט". אנו נחשפים שוב לתמונות מטקס חלוקת אלבומים שנערך בשנה שעברה באחד הסמינרים הידועים והוותיקים בירושלים. "בשקופיות הבאות,

תמונות מאירוע הסיום המרגש אשר התקיים בשנה שעברה במכון בית יעקב. מלוא התודות לאנשי המכון, אנשי חינוך אשר סללו את הדרך בחברה החרדית בישראל". ובכיתוב שהוקרן על גבי מסך באירוע נכתב: "פרויקט הנצחה בביצוע פרחי הוראה, מכון בית יעקב למורות ירושלים".

והתמונות שמובאות במצגת מדברות בעד עצמן. תלמידות חרדיות נרגשות מקבלות לידיהן אלבומי זיכרון, בהשתתפות צוות הסמינר. לא ברור ובלתי מובן כיצד טקס כה צורמני לסיום פרויקט הנוגד את רוח החינוך החרדי, מתקיים במקום שאמור לחנך תלמידות חרדיות לבידול וריחוק כמטחווים קשת מהווי החיים והעולם החילוני. כאשר למרבה האירוניה,

וד"ר אדיר זלצר, מייסד תכנית ההנצחה בישראל,

בערב מרגש זה זכו המשפחות לקבל ספר הנצחה מיוחד במינו, ספר הנותן סקירה על החלל מהלידה ועד הרצח ומספר על תחנות בחייו. מנכ"ל הארגון, מר רועי כהן נשא דברים ודיבר על אחדות וחיבור בין העולם החרדי לעולם החילוני ועל החללים שגבו את חייהם למען קיומה של מדינת ישראל. אנו נדאג שגם הדור הצעיר ובני הנוער הלומדים במסגרות החינוך ייחשפו לגבורה האזרחית של נפגעי פעולות האיבה".

לאחר מכן נערך טקס חלוקת האלבומים למשפחות והענקת תעודות הוקרה לתלמידות על עבודתן הממושכת. על הבמה ישבו יוזם הפרויקט מטעם משרד החינוך, ד"ר אדיר זלצר, ומנכ"ל ארגון נפגעי פעולות איבה, עו"ד רועי כהן, שניהם אינם שומרי תורה ומצוות, יחד עם מנהלי הסמינר, ומידיהם קיבלו התלמידות תעודות הוקרה.

כדי להבין עד כמה בעייתי פרויקט ההנצחה מבחינה חינוכית, נצטט כיתוב שהוקרן על המסך, בו נכתב על אחד המונצחים את המשפט המורכב הבא: "אדם ששקד באוהלה של תורה, איש אמת חסד וטוב לב, נחטף ונהרג ע"י מחבלים בעת מילוי תפקידו".

עבודה מורכבת זו שאורכת שבועות וחודשים ארוכים יוצרת בלי ספק חיבור רגשי עמוק של התלמידות אל החייל ואל משפחתו. קשרים אישיים ויחסי ידידות וקרבה נוצרים בין הצדדים, ואם נחבר לכך גם את הגיל הצעיר של התלמידות שנחשפות בפעם הראשונה בחייהן לשכול ואובדן טראגי, דבר היוצר אצלן שלל אמוציות רגשיות בחיבור

האלבומים והתמונות

ישועה ל'מעייני הישועה'

לכבוד "קול החינוך"

אבקשכם לפרסם מכתבי זה:

את עזרת הציבור אנו מבקשים!

בית החולים מעייני הישועה שפקיע שמה לטובה כמתנה על אדני התורה, אף בו עלה הפורץ ומעשה שטן הצליח לייסד שם בית ספר ממלכתי חרדי, וגם המחלקה לילדים על כל פעילויותיה מתנהלת ברוח זו.

יש בכך משום הונאה ציבורית להורים הסבורים כי בנם הזקוק לסדרת טיפולים רפואיים, במקום זה נפשו שמורה מפגעים רוחניים המצויים למכביר בשאר בתי החולים, ואינם יודעים כי בעטיפה חרדית מלעיטים את ילדם במושגים פסולים, על ידי הצוות הלימודי - נשים בחזות חרדית, הרואות לעצמן שליחות קודש לשפץ את נשמותיהם של ילדי החרדים נעדרי האור,

ושבשטא כיון דעל על.

יתרה מזאת יש בכך מתן גושפנקא למוסדות החינוך ותלמודי התורה לקיים פעילויות עם רשת החינוך הממלכתית, ויתכן אף בעתיד לחבור אליהם ולהכנס תחת מרותם, שכן הלא התירו פרושים את הדבר.

הבה נאיר את העיני באור נכון, מה מעמדו של חינוך כלאים זה, ממלכתי חרדי, דתי, בגדרי ההלכה, ומצאנו בזה הלכה פסוקה מרבן של ישראל החזון איש זיע"א במכתבו המפורסם אגרות חז"א (איגרת נ"ב-ג) שגרימת הערצה לכופרים הן ישירות והן בעקיפין, אף היא בכלל אפיקורסות תיקרא וחייבים לבערה.

והלא זוהי מטרת החינוך הממלכתי, לטעת הכרה הערכה והערצה כלפי השלטון לכל שלוחותיו ומנהיגיו המתנכר לתורת ישראל. ובכן לבושתינו ולחרפתינו בעיר התורה ננעץ קנה וגדל שרטון של מינות וכפירה ואהבת זרים, ומן התימה על הנהלת בית החולים, מדוע בדרישה זו של משרד החינוך והבריאות, לייסד בית ספר לילדים המטופלים גילו אזלת יד, ולמול דרישות

אחרות דוגמת, "תחסכו בכסף ותנו לחולים בשר משחיטת רבנות שזולה בהרבה משחיטה חרדית", או "ספקו לחולים מצות זולות בהכשר הרבנות ותחסכו בהוצאות כספיות", ובודאי בכל מיני טיפולים שדרישות משרד הבריאות אינן עולות בקנה אחד עם ההלכה הצרופה, והם ענו בגאון "הלא בית חולים חרדי אנו, וההלכה נר לרגלינו!" ומאי שנא בהלכות דעות פנו עורף להלכה, הלא משנה תורה לרמב"ם כולל בתוכו את הלכות יסודי התורה והלכות דעות!

ומכיוון שפניות להנהלה לא הביאו את התיקון הנכון, ראינו בזה צורך לפנות לציבור ולבקשו לכל מי שנקלע לבית החולים להכנס לחדר המנהל ולמחות על הפרצה. לחץ ציבור מתמשך יביא בסופו לסילוק המיפגע. כמו"כ יש בכל בית חולים תיבה לתלונות הציבור, שם ניתן להשאיר מכתב מחאה.

בכבוד רב,

נפתלי יהושע זונאבנד

02-6519346

מרכז חינוכי -

'מעייני הישועה'

לילדים חולים בבני ברק

בית ספר 'מעייני הישועה' לילדים חולים בבני ברק, בפיקוח המפקחת רעיה לוי גודמן ובניהול המנהלת ליאורה צימרמן, משתף:

המפקחת רעיה לוי גודמן: הכל החל לפני שלוש שנים, באותיות נחושות הוספתי לתוכנית העבודה הגשמת חלום נוסף: **"ישום חוק חינוך חנם לתלמידים חולים" במחוז החרדי...**

השלב השישי: **הקמת מרכז חינוכי של משרד החינוך [ממ"ח] לתלמידים מאושפזים בבית"ח מעייני הישועה.**

לאחר שנתיים וחצי של עמל ויזע בשיתוף הנהלת ביה"ח "מעייני הישועה", משרד הבריאות ואנשי משרד החינוך במטה ובמחוז. נפתח בשעה טובה ומוצלחת ב-ה' בטבת תשע"ז [1 בפברואר 2017] המרכז החינוכי; נבחרה מנהלת, נבחר צוות הוראה וטיפול. נבחרו חדרי לימוד והחל תהליך ההקמה.

תודה לשר הבריאות הרב ליצמן ועוזריו, תודה להנהלת המחוז, תודה לחיה הראל וענת קשי-ברטמן מהאגף לחינוך מיוחד, תודה לשי קלדרון, מפקח ממונה ממ"ח במחוז, תודה למנכ"ל ביה"ח מר שלמה רוטשילד, לגב' רבקה שלזינגר מהנהלת ביה"ח, לציפי בורנשטיין, מנהלת המערך הפסיכיאטרי, לפרופ' שטראוס ולכל האנשים הטובים והמסורים בדרך, על הסיוע בפתיחת המרכז החינוכי.

'זהירות' בדרכי החינוך!

לכבוד המערכת הנכבדה

כתושב שכונת 'רמת שלמה', ראיתי בעלון שבועי ('פר' נח) היוצא לאור ע"י ת"ת תורה ברמה לבני עדות המזרח, הנחשב לת"ת אכותי, כשבעמוד האחרון הם מביאים תמונות מהנעשה ונשמע בתלמוד תורה.

לאחר שהם כותבים ומראים תמונות כיצד ילדי הת"ת נבחרים אצל רבנים חשובים שליט"א, מופיע דיווח על פעילות של 'ונשמרתם מאד לנפשותיכם' בו הם מספרים כי 'במסגרת תורה עם דרך ארץ' (מכירים את ההגדרה הזאת ממחוזות אחרים?!...) הוספנו את לימודי 'זהירות בדרכים' למערכת השעות לכיתות ב' עד ה"ה והם ממשיכים לספר שהביאו לתלמוד תורה 'קופלקס דמוי כבישים, מעברי חציה, רמזורים, אוטובוס ועוד, כאשר התלמידים בעצמם הם משתמשי הדרך והנהגים וכו'."

וכאן אני תמה, מה קרה דווקא עכשיו שהכניסו את הדברים הללו לקודש הקדשים, האם כל השנים לא הקפידו על חובת התורה 'ונשמרתם'?! האם זאת היא הסיבה שהחלו לימודים אלו, רק באיחור של 70 שנה, או שמא

מסכנות רוחניות שמשרד החינוך מחדיר בשנים האחרונות בתלמודי התורה, ולדאבונינו נכנעים להם ובלבד שסכומי העתק הנכנסים לחשבונות המנהלים המיועדים במיוחד לפרוייקטים מסוג זה יזרמו ללא עיכובים, ואין איש שם על לב שלמעשה מגישים למשה"ח על טס של זהב את הבעלות על בתי הת"ת, וממלאים את שאיפותיהם להפוך את התתי"ם לבתי ספר ממלכתיים.

אני כותב זאת בכאב, מפני שכאשר דיברתי אל אחד ההורים מת"ת זה, הוא נאנח בהרימו את ידיו כלפי מעלה: "מה אני יכול לעשות, להשאיר את ילדי בבית?".

בכבוד רב,
תושב השכונה

אלו הם תכתיבי משרד החינוך, ואין לכך כל קשר עם חובת 'ונשמרתם', אלא אך ורק עם "חובת" ונשמרתם ממשרד החינוך שלא יקח מאתם את התקציבים המוגדלים!...

את מי הם מנסים לרמות, את ההורים, את הציבור שגליונות הת"ת מגיעים לידיהם? וכי כל השנים לא היו ילדינו נתונים לסכנות דרכים, אלא מאי, כל הורה נורמטיבי הדריך את ילדיו הקטנים, כיצד לעבור את הכביש, כיצד להזהר מסכנות וכו', וב"ה שלא שמענו על אסונות בציבור החרדי יותר מהציבור החילוני, ויתכן שאף להיפך.

אמת ונכון שחובה להדריך ילדים קטנים להזהר מסכנות, אך לא פחות יש להדריך את הילדים (או ליתר דיוק את המנהלים...) להזהר

"ונשמרתם מאד לנפשותיכם"

במסגרת 'תורה עם דרך ארץ' הוספנו את לימודי 'זהירות בדרכים' למערכת השעות לכיתות ב' עד ה'. ביום שלישי השבוע, הבאנו לת"ת קומפלקס דמוי כבישים, מעברי חציה, רמזורים, אוטובוס ועוד, כאשר התלמידים בעצמם הם משתמשי הדרך והנהגים. התלמידים הפנימו את החומר ונהנו מאד מהפעילות.

שכידוע כאשר החלו הנסיונות להחדיר לתתי"ם תכני לימוד על זהירות בדרכים באמתלה של מודעות בטיחותית. אמר רבינו מרן הגרי"ש אלישיב זצוק"ל למנהל ת"ת: "בשום פנים ואופן לא! בתלמוד תורה לא עושים שום חידושים!" בהזדמנות נוספת חזר ואמר: "לא מכניסים שום שינוי בחדרים, מה שלימדו לפני שלוש שנה ילמדו גם היום".

בכבוד רב, קורא קבוע

ג.ב. מצו"ב תמונה מהמגרש.

זהירות בדרכים. בכך, פועלים גורמי השלטון ומשת"פיהם, להחדיר תכנים חדשים לחינוך החרדי, באיצטלה של דאגה לבריאות ולבריאות, איכות הסביבה, וערכים שהחילונים בדו מליבם, ומעמידים אותם בראש סולם ערכיהם כתחליף לערכי הנצח של התורה הקדושה. הגענו למצב שפשוט מתעלמים מדעת תורה, ועושים כל מה שלבם חפץ.

איך יתכן להתעלם ממה שגדולי ישראל הורו בעבר בדברים הנוגעים היישר לנושא זה,

לראשונה חצר ת"ת הפכה למגרש לימוד כללי זהירות בדרכים

לכבוד מערכת "קול החינוך"

כתושב העיר ביתר ברצוני להתריע על כך שהנהלת ת"ת 'תורת חסד' בעירונו, המשתייך לזרם המוכר שאינו רשמי במשרד החינוך, השיקה מיזם חדש, במסגרתו חצר הת"ת הפכה למגרש ללימוד כללי זהירות בדרכים, בתמונות שפורסמו ניתן לראות, כי במגרש נערך דימוי של מצבים שונים בכביש, מעברי חציה וחציצים שונים, וכמו"כ יוצבו תמרורים שונים וכדומה.

על פי הפרסומים מי שמימן את המיזם הוא הרלב"ד - הרשות הלאומית לבריאות בדרכים, המחזיקה נציג מיוחד לציבור החרדי בשם... המקדם את היוזמות מהסוג הזה, ומי שעוד השתתף במימון, הוא ארגון הנוער "פרחי הדגל", שכבר הקדיח תבשילו ברבים בעבר, כשנודע על שינוי מטרות העמותה של הארגון, וכן על הנסיון של הארגון, להחדיר ערכים פסולים לנוער החרדי תמורת הזרמת תקציבים.

קעת עולה חשש שמדובר רק בניצינים ראשוניים של החדרת תכנית דומה בתתי"ם נוספים, ובמקביל קיים חשש, שחצר ת"ת תורת חסד בביתר עלית תהפוך למוקד 'עליה לרגל' של תתי"ם וארגוני נוער שונים לצורך ההשתלמות ולימוד ילדי ישראל בכללי

זה נראה לכם חצר תלמוד תורה, או חצר של בית ספר ממלכתי?!...